4. PRZEDSIĘBIORCA

Chociaż przełomowego odkrycia destylacji ropy i konstrukcji bezpiecznej lampy naftowej Łukasiewicz dokonał we Lwowie, to biznesowy sukces odniósł w innym miejscu. W okresie gdy zarządzał własną apteką w Gorlicach (woj. małopolskie), rozpoczął współpracę z Tytusem Trzecieskim i Karolem Klobassą. W ten sposób trzej Polacy stali się współzałożycielami pierwszej na świecie firmy naftowej w Bóbrce (woj. podkarpackie), która zajmowała się kompleksowo wydobyciem ropy, jej destylacją i sprzedażą.

Lata 50.

Spółka wydobywała jeszcze niewielką ilość ropy.

Markowe produkty spółki na wystawie w Jaśle (1858):

- czysta ropa naftowa z Bóbrki,
- różne odmiany nafty,
- destylat - olej maszynowy,
- maź do smarowania osi wozów i ochrony dachów przed gniciem,
- asfalt podłogowy do zabudowań gospodarczych,
- gudryna do wyrobu świec parafinowych.

Lata 60.

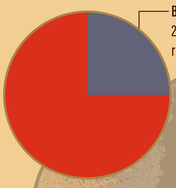
1861 Szyb „Wojciech" obficie wybił ropą i uzyskał rekordowe wydobycie rzędu **240 litrów** na dobę! Był to przełomowy rok w życiu Łukasiewicza oraz całego przemysłu naftowego.

wydobycie: 350 000 ton ropy rocznie

sprzedaż: 7 złotych reńskich za 50 kg ropy

sprzedaż: 30 złotych reńskich za 50 kg nafty

zatrudnienie: 100 pracowników

GALICJA
100% wydobycia ropy w całych Austro-Węgrzech

Lata 70.

Na rynkach europejskich pojawiła się w dużych ilościach tania ropa ze Stanów Zjednoczonych. Dlatego też cena ropy galicyjskiej spadła.

wydobycie: 1 150 000 ton ropy rocznie

sprzedaż: 5 złotych reńskich za 50 kg ropy

sprzedaż: 12 złotych reńskich za 50 kg nafty

zatrudnienie: 150 pracowników

Lata 80.

Ignacy Łukasiewicz nie zaprzestał poszukiwań ropy.
Pod koniec życia był właścicielem:

5 kopalń ropy: Ropianka, Semereczna, Uherce Mineralne, Solina, Nowosielce Gniewoszowe

1 destylarni ropy w Chorkówce

Spółka

Ignacy Łukasiewicz: know-how

Tytus Trzecieski: kapitał

Karol Klobassa: ziemia bogata w ropę

ŁEBAK - SYMBOL BEZIMIENNYCH LUDZI NAFTY

Do czasów Ignacego Łukasiewicza łebak był najbardziej znanym przedsiębiorcą naftowym. Łebacy od setek lat zajmowali się poszukiwaniem i sprzedażą ropy naftowej. Pozyskiwali ją z kałuż ropnych - jej samoczynnych wypływów. Sprzedawali ją do gospodarstw jako środek zdrowotny albo smar. Przedstawiani są często z wiadrami pełnymi tłustej mazi. Inwestycje Łukasiewicza spowodowały, że z czasem łebaków zastąpili wykwalifikowani robotnicy naftowi.

ŚWIAT

1846/1848 Początki przemysłu naftowego w Bibi-Heybat w Azerbejdżanie (Imperium Rosyjskie).

1852 Poszukiwanie ropy w Siarach - studnie ropne wykonywane przez śląskich specjalistów sprowadzonych przez księcia Stanisława Jabłonowskiego.

1854 Pierwszy koncern naftowy z kopalnią w Bóbrce prowadzoną przez Ignacego Łukasiewicza.

1856/1857 Początki wydobycia i destylacji ropy naftowej w Rumunii (Ploiești).

1858 Początki przemysłu naftowego w Kanadzie (Oil Springs w Ontario).

1859 Pierwszy odwiert w USA (Titusville w Pensylwanii).

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ

Łukasiewicz wdrażał na 20 lat przed innymi **PIONOWĄ KONCENTRACJĘ PRODUKCJI**. Jego przedsiębiorstwo kompleksowo zajmowało się wydobyciem, przetwórstwem oraz sprzedażą produktów ropopochodnych.

NOWOCZESNOŚĆ

W kopalniach i rafineriach Łukasiewicz wprowadzał nowe maszyny i metody wydobycia.

BEZPIECZEŃSTWO

Praca przy wydobyciu ropy naftowej była niebezpieczna. Robotnikom groziła śmierć lub kalectwo. W początkowym etapie górnicy spuszczani byli do szybów, które były bardzo słabo wentylowane. Groziło to uduszeniem. Niebezpieczne były także podtopienia, a przede wszystkim pożary szybów i magazynów, w których składowano ropę. Łukasiewicz dbał jednak o życie pracujących i pilnował, by stosowano się do procedur.

WYPADKI

Kopalnia w Bóbrce należąca do Łukasiewicza: średnio **1 wypadek** śmiertelny na rok

Kopalnie w Borysławiu: **ponad 20** wypadków śmiertelnych na rok

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2022

Projekt „DLA NIEPODLEGŁOŚCI - kontynuacja" realizowany przez Fundację Wolność i Demokracja.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autorów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Opracowanie: Łukasz Wrona, Sebastian Wacięga
Grafika: Monika Sochacka